

ДУХЪТ НА ПЕТДЕСЯТНИЦА

д-р Теол. Доний К. Донев

Деяния 2:1-4 И когато настана денят на Петдесетницата, те всички бяха на едно място. И внезапно стана шум от небето като хвученето на силен вятър, и изпълни цялата къща, гдето седяха. И явиха им се езици като огнени, които се разделяха, и седна по един на всеки от тях. И те всички се изпълниха със Светия Дух, и почнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше способност да говорят.

В проповедите, които сме чували, за Петдесетница винаги се говори позитивно. И може ли другояче? Ние характеризираме Петдесетница с нещо положително и насърчително в живота ни. Действително, кръщението със Светия Дух е положително явление. То ни трансформира – променя ни за добро. Дава ни сигурност в спасението свисше.

От богословска гледна точка кръщението засвидетелства свръхестественото възкресение и възнесението на Исус Христос. Но лично за нас, когато сме изпълнени с Духа, се дава знанието, че сме спасени и осветени, изцелени и насърчени, благословени и благодарни. И очакващи небесното спасение. Изпълнени със Светия Дух, ние се изпълваме със сила. Имаме надежда за вечността и царуваме с Христос, нашия Цар.

Ние сме пълни с радост, която този свят не може да ни даде и не може да ни отнеме ...

Ето защо, ние винаги говорим за Петдесетница положително. Но днес бих искал да обърнем внимание на Петдесетница по противоположния начин. Защото често хората, преживяли Петдесетница, действат и негативно в разрез с онова, което са преживели.

Вместо да говорим за това, което е било на Петдесетница, бих искал да поговорим за това, което нямаше в деня на Петдесетница. За нещата, които не бяха там – не присъстваха. Това са нещата, без които Петдесетница може и нещата, без които Петдесетница трябва да бъде.

1. На Петдесетница нямаше разделение

Словото казва в Деяния на апостолите 2:1: „те всички бяха на едно място” (РИ 1940), „те всички в единомислие бяха заедно” (Прав.), „всичките бяха единогодушно събрани на едно” (Цар.). Те всички единогодушно събрани на едно. Гръцката дума за единство използвана тук е думата „симфонео”, означаваща „в един акорд”, описваща перфектното единство на църквата в съзвучие, съгласуваност, в един тон.

Кой и как ги събра? Кой и как може да събере Църквата заедно?

Днес в България има над 1200 локални църкви. Повече от половината от тях са започнати в резултат на църковно разделение. Нито една разделена църква през последните 16 години не се е обединила отново. Движението на съвременното протестантство у нас е всъщност рана до рана. Братоубийственото деление на църквите в България трябва да спре. Но как? Как стана на Петдесятница възможно единството? Вярващите там бяха събрани в единство заради обещанието, че ще приемат сила и че ще бъдат свидетели на Христа (ДА 1:8). Днес ние можем да бъдем отново обединени единствено и само чрез силата на Святия Дух. Ето защо, говорейки за единството на църквата днес, ние се молим за свръхестествено чудо на обединение на протестантските църкви.

2. На Петдесятница нямаше немолещи се

В Деяния на апостолите 1:14 Лука записва „Те всички единодушно, с жените и Мария, майката Исусова, и с братята му, бяха непрестанно в молитва и моление.” Същите думи като в Деяния на апостолите 2:1: „всички” и „единодушно”. Единството на църквата произвежда „непрестанна молитва и моление”.

Молитвата е непрестанно присъстваща в живота на ранната църква. В Деяния на апостолите 3 църквата се моли в „часа на молитвата”. В Деяния на апостолите 4 Петър с Йоан се молят в затвора и мястото се потресе. В Деяния на апостолите 5 църквата се моли за затворения Петър и ангел Господен го извежда от тъмницата. Четете Деяния Апостолски. В тях няма ЕДНА глава, в която да не се споменава молитва!

А как е днес? За молитвата говорим много, четем много, учим много, но църквата на 21-ви век не е църква на молитвата. Истината е, че днес не се молим както преди. Ние сме забравили дървените пейки, скришните събрания, нощните бдения, водните кръщения в заледените води, тайните милиционерски агенти, нахлуванията в събранията, записване на паспортите, арестуване на вярващите, изселване на пасторите. Забравили сме поста, молитвата и милостинята, и само се питаме защо Святия Дух не прави чудеса днес? Защо не изцелява както преди? Защо не говори както преди? Защо не спасява децата ни?

Богати сме на бизнес и консултантски фирми, които се опитват да действат като църкви, като че ли Бог е спрял да говори. Имаме финансови стратегии и бюрократични структури, като че ли Бог е изгубил способността си да ни води чрез Духа си. Курсове по лидерско обучение, като че ли Бог е спрял да говори на народа си в молитва. Но кой може да накара църквата днес да се моли непрестанно и единодушно? Никой, освен Святия Дух. Ако наистина искаме „сила свисше” трябва да се върнем към молитвената си стаичка, там, където Бог говори на народа си – и там, където все още стават чудеса и знамения.

3. На Петдесятница нямаше некръстени със Святия Дух

Там нямаше баптисти, методисти, конгрешани, православни или католици. В Горницата имаше само петдесятни, както е писано – „те всички се изпълниха с Духа”.

Според статистиките на Bibliata.com почти 30% от петдесятните вярващи не са кръстени в Святия Дух. Други изповядват, че са кръстени в Святия Дух, но не говорят езици. Ако това продължава, някои църкви може скоро да сменят табелата на вратата. Но докато надписът на вратата казва ПЕТДЕСЯТНА и докато в Библията пише за кръщение със Святия Дух, не

знам за теб – но аз ще продължа проповядвам Петдесятница. Това е учението, което приехме отначало. Това е кръщението в което бяхме кръстени. Това е Духът, с който сме запечатани за Деня на изкуплението. Нека никога не забравяме Святия Дух.

4. На Петдесятница нямаше неговорещи езици

Пасторът на Първа Петдесятна църква в Бургас наскоро публикува статия, в която говори за кръщението на Святия Дух. В пълна подкрепа на написаното, Библията ни учи че няма кръщение в Духа без говорене на езици. Такова кръщение в Библията просто няма. Деяния на апостолите 2:7 в буквалния превод казва „ето, всички тия са говорещи”. Всяко кръщение със Святия Дух е придружено с преживяване на Божията сила, изразено в белега говорене на езици. Онзи, който е преживял Петдесятница, продължава да живее Петдесятница

5. На Петдесятница нямаше изключения

Деяния на апостолите 2:17 цитира старозаветния пророк. В пророчеството на Йоиил няма изключения. Няма пол – като казва синове и дъщери; няма възраст – като казва юноши и старци; няма класа – като казва слугите и слугините ви; няма етнос – като казва от всеки език. Всеки е приет на Петдесятница и всеки спасен може да приеме кръщението на Святия Дух, както и апостолът казва: „Покайте се, и всеки от вас нека се кръсти в името Исус Христово за прощение на греховете ви; и ще приемете тоя дар, Святия Дух.”

6. На Петдесятница нямаше нечули и неразбрали

Най напред нямаше нечули благовестието, както е писано в Деяния на апостолите 2:6 „защото всеки един от тях чуваше ги да говорят неговият език.” А това бе така, защото на Петдесятница нямаше неразбрали вярващи. Нямаше вярващи, кръстени в Духа, без да знаят или без да са разбрали.

А днес все нещо някой някъде не разбира. Все някой нещо не е чул и не е разбрал. Някой все намира най-подходящите извинения, някой все нещо някъде важничички. Някой все нещо иска да му се обясни специално и да му се обърне специално внимание, като че ли говорим за външния дълг на България, за влизането в Европейския Съюз или за световната глобализация. Или като че ли сме политици, или мафиоти. Евангелието няма нужда от много обяснения, а от живот. Ние сме спасени и кръстени Християни. Нашата задача е ясна: спасението на България. И защото нашата мисия е толкова важна, никой не бива да се предава.

Ето един добър пример. След тригодишно проповядване в щата Джорджия, Джон Уесли се завръща в родния си Бристол. Работата му сред американските индианци е неуспешна. Църквите в Америка също не го приемат добре. Но в Англия следва още по-неприятна изненада, която той записва в дневника си:

„Неделя 7-ми – проповядвах в Св. Лоренс сутринта, а след това в църквата Св. Катерина. Говорих силно и на двете служби, и затова не бях изненадан, когато ми казаха никога вече да не проповядвам в тези църкви.

Неделя 14-ти – проповядвах в Св. Ана в Алдерсгейт, а следобед в Савой относно спасение чрез вяра в кръвта на Христос. След това ми забраниха да проповядвам в Св. Ана.

Проповядвах в Св. Джон в 3 ч., а същата вечер и в Св. Бенет. И в тези църкви ми забраниха да проповядвам.”

Скоро в областта няма църква, която да не го е изгонила. Някои от нас биха се отказали още на първото изгонване. Уесли е на края на силите си. Неговият приятел и съветник Бохлер му пише: „Проповядвай вяра, докато вярата дойде и в теб, и тогава ще проповядваш вяра, защото имаш вяра в теб.”

В следващата бележка в дневника на Уесли четем:

„2 Април, 1739 понеделник – Изгонен от почти всички църкви в околията, с голяма неохота отидох да проповядвам на миньори край Бристол. Когато пристигнах около 4 след обед по брега бяха насядали над 3000 души.

Неделя 8-ми – в 7 сутринта говорих на около 1000 човека в Бристол, а после на 1500 на хълма Ханам край Кингсууд. Същия след обед проповядвах на 5000 в Роуз Грийн.

Вторник 17-ти – в 5 следобед трябваше да говоря пред малка група от хора в Бак Лейн. Когато пристигнах, залата беше препълнена. От тежестта на хората централната колона се прекръши и подът започна да потъва. Но след малко спря и успях да проповядвам.”

Има ли още някой, който не е чул или не е разбрал. Някой, на който не му е ясно и някой, който е объркан или озадачен. Укрепете се. Нашата мисия е повече от ясна: спасение на безсмъртни човешки души. Нека никой не се прави на неразбран и на неразбрал. Нямаме време за политически конфронтизми. Война във време на богата жътва не бива. Просто не бива. А нашата жътва в България е богата

7. Петдесятница нямаше край

Петдесятница не може да бъде спряна. Тази година ние празнуваме 100 години от съвременната Петдесятница. Уилям Сеймор приема учението за Петдесятното кръщение в училището на Чарлз Пархам в Тексас, но сам не е кръстен със Святия Дух. Следва дълго пътуване до Лос Анжелис, Калифорния, където е поканен да пастирува църквата на улица Санта Фе. Пристигайки там на 22 януари 1906, Сеймор проповядва ученето за кръщението. Сам той все още не е кръстен със Святия Дух. Когато отива на служба следващата неделя, намира вратите на църквата заключени.

Възмутен от отношението към Сеймор, един от членовете на църквата, Едуард Лий, го кани в дома си, където започват молитвени събрания. Поради многобройните посетители, събранията се преместват в дома на Ричард Азбери на улица Бони Брай 214.

Пет седмици по-късно там Едуард Лий приема кръщението със Святия Дух. Мнозина други също са кръстени и говорят чужди езици. Някои са чудотворно изцелени пред очите на всички. Скоро идват стотици, за да чуят посланието и да преживеят кръщението. Тълпата става толкова голяма, че не може да бъде събрано в тясната улица и когато стотиците стават хиляди, Сеймор е принуден да търси нова сграда. Самият той все още не е кръстен и не говори езици.

На 14 април, 1906 вярващите се събират на улица Азуза номер 312 в Лос Анжелис, Калифорния за да отворят сградата на изоставена методистка епископална църква, използвана за склад. Там те подреждат няколко дървени щайги една върху друга като амвон за първата служба. На Азуза в период от три години мисията държи по три служби на ден, всеки ден от седмицата.

Но това съвсем не е краят. През 1920 г. двама украински имигранти в Америка приемат кръщението със Святия Дух, след което пътуват, за да проповядват Петдесетница в родната си земя. Поради забавяне в Истанбул посещават България, където в конгрешанската съборна църква в Бургас проповядват посланието за кръщението на Духа – събитие, което поставя началото на Петдесетница в България.

Днес ти и аз сме доказателство, че Българската Петдесетница не може да бъде спряна. Дори, че е рана до рана, Тя е обречена да продължи напред и никой не може да я спре. Тя продължава да говори истината, дори когато е заплашвана и гонена. Тя издига гласа си за безгласните и защитава делото на немошните. Тя не се плаши дори от смъртта, защото нашата Петдесетница винаги побеждава. Едно поколение предава на следващото посланието и преживяването на Петдесетната сила

Днес ние живеем в зората на шестото Петдесетно поколение в България. Това поколение не познава причините и историята на нашите деления и не заслужава последствията на нашите общи грешки. Но аз имам надежда в Бога, който и днес, в началото на 21-ви век продължава да излива от Духа Си на всяка твар

Аз съм уверен, че Петдесетната вяра не може да бъде манипулирана от човешки планове или повлияна от човешки провали. Предателите я правят само по-силна, гонителите я правят само по-издръжлива, огнените пещи я правят само по-чиста, а затворническите решетки по-свободна.

Библейската история е все още вярна и днес. Има ли Голгота, непременно има Възкресение. Има ли Кръст, непременно има Кръщение. Има ли предаване, има и Петдесетница. Ето защо, Петдесетница съвсем не спира до тук. Тя не може да спре и не може да бъде спряна. Нашата Българска Петдесетница продължава ...

Много мислеха, че смъртта на Христос е краят на Църквата. Но се оказа, че това е само нейното начало. Този свят не успя да победи всемогъщия Бог. Както и сам Христос каза в Йоан: „Дерзайте, Аз победих света.”

Въпреки всичко и въпреки всички, Христос победи. Изпращането на Святия Дух на Петдесетница е достатъчно доказателство, че Христос е жив и царува и днес. Говоренето на небесни езици е белег за това велико възкресение. Ето защо, ние не просто говорим езици. Ние свидетелстваме за това, че Святия Дух възкреси Христос от смъртта, за да живеем с Него завинаги. Това е Духът на творението, Който го обгръща изцяло. Той е Славата, изпълваща скинията. Облакът, който ни води в пустинята. Той е Духът в колелата на Бога и Вечният огън, горящ вътре в Храма. Той ни учи какво трябва да кажем. Защото Той е Духът на кръщението, Който свидетелства за Месията

Юда реши, че предателството бе краят. Фарисеите решиха, че заговорът да убият Невинния бе краят. Пилат реши, че написаното от ръката му бе краят. Римският войник, пробощащ Исус с копието си, реши, че това бе краят. Стражите решиха, че поваленият на гроба камък бе краят. Дори учениците решиха, че краят бе дошъл и залостиха вратата след себе си.

Но Бог, Който твори живот вечен, реши, че смъртта не може да бъде краят на историята. Ето защо, Той изпрати Духа Си на творението, Духът, Който има сила да възкресява от мъртвите, да постави едно ново начало. Смъртта на Христос изглеждаше като край на надеждата за спасение. Но Духът, излят на Петдесятница, засвидетелства:

Жив е! Жив е! Смъртта Той победи,
Жив е! Жив е! Господ пак се яви,
Жив е! Жив е! Със слава окръжен,-
Ще води нас в живот блажен.

Той седи отдясно на Бога и властва над Вселената. Той Ръководи твоя и моя живот. Той говори на сърцата и душите ни. Той прощава греховете ни и променя умовете ни. Нарича ни свои приятели и ни прави наследници със Себе Си в Небесното Царство

И не само това, но и днес Той кръщава със Святия Дух. И днес Той дава увереност за спасение. Доказателството все още е говорене на езици и обещанието все още е вечен живот в слава. Ето защо, ние не просто говорим езици. Ние говорим с надежда за вечната слава. Говорейки езици, ние прокламираме, че Христос възкръсна и живее, а с Него и ние живеем завинаги.

Защото сме приели едно толкова велико кръщение, което старозаветните видяха само като обещание. Кръщение свисше, което ние днес имаме като истинска, осезателна, безпрецедентна, неповторима, но едновременно духовна и физическа реалност. Ето защо, ние не само говорим езици. Ние живеем по Духа, ходим по Духа, мислим в Духа, говорим от Духа и пеем в Духа – и сме запечатани с печата на Святия Дух, имайки пълната увереност, че Той идва скоро тук за нас.

Казват, че Торинската плащаница, с която се е предполагам, че е бил обвит и погребан Христос, съдържа негативен образ, който може да бъде направен само с лазерен импринт, подобно на фотография, образувана след кратко облъчване със силна енергия. Такава технология до днес няма открита. Но ние знаем, че силата, която действаше в деня на възкресението, възкресенската сила на Господ Исус Христос не е нищо друго, освен силата на Святия Божи Дух, тя беше излята върху учениците в Деня на Петдесятница. Това е силата, която сме приели.

На Петдесятница в Горницата, там, където страхът и безнадеждият бяха залостени зад вратата, срити от римските стражи и юдейските фарисеи. Там, където Христос бе минал през заключената врата. Там дойде и Святия Дух.

Но ако Христос дойде през вратата, защото все още бе на земята и не се бе възнесъл, то Духът дойде отгоре, от небе като сила свисше. Той влиза в сърцето на човека. Той не се

нуждае от сграда, в която да обитава, защото Той обитава вътре в най-скришното на сърцето. Той не се нуждае от адрес и местоположение, защото Негова е Вселената и в Него живеем и съществуваме

Василий Велики пише: „Чрез Святия Дух сме възстановени в Рая, заведени обратно в Царството небесно, осиновени като деца, които с увереност могат да наричат Бог свой баща, нарични деца на светлината, определени за вечната слава.”

Амброзий Милански казва: „Святият Дух е реката, вседостатъчната река, която тече от Престола на благодатта, както пророкува Исаия. Това е Великата река, която тече всякога и никога не спира да тече. И не просто река, но Той е Всеизвирещ извор и преливаща благодат, както Давид казва, „Реката, която весели Божия град.”

А ние простичко, но точно пеем с песента: „Ела, Свети Душе, нека падне Твоя огън”

Той е истински Адвокат на обвинените и отхвърлените. Той е плачещият Утешител на оскърбените и на онеправданите. Той е Гласът на безгласните и на нечутите. Той е Силата на слабия и на немощния. Той Бащата на сираците. Защитникът на беззащитните и онеправданите. Утеха и яка Стена около Църквата, защото печелим битката не чрез сила, не чрез мощ, но чрез Духа ми, казва Бог.

Бог няма нужда от твоята и моята сила. Той не се нуждае от охранителна фирма, за да установи волята си. Правителства и царства не могат да му се противопоставят. Президенти и царе се прекланят пред Него. А там, в края на Книгата, и Духът, и Невястата казват „Дойди!”. И всеки смъртен човек, мъж, жена или дете; вярващ или атеист трепери пред думите „отредено е на човек веднъж да умре, а после съд”. Ето защо, аз съм длъжен да те попитам отново днес – ти дошъл ли си при Него? Днес – дошъл ли си наистина при него? Защото чудото на Петдесетница все още се случва и днес ние можем да го преживеем отново.